

عنوان مقاله:

بررسی اثرات تشویق در بهبود نارساخوانی فارسی

محل انتشار:

فصلنامه رخسار زبان، دوره 4، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

فروغ کاظمی - دانشیار زبان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

پژوهش پیش رو به بررسی اثرات مثبت تشویق در نارساخوانی متون فارسی پرداخته تا به اینپرسش ها پاسخ دهد که آیا تشویق می تواند عاملی برای بهبود روان خوانی افراد نارساخوانباشد؟ و آیا روان خوانی فارسی می تواند بر روان خوانی دیگر دروس یا متون موثر واقع شود؟ روش تحقیق در این مقاله تلفیقی از روش های کیفی (تحلیلی) و کمی (آماري) است و داده ها به شیوه میدانی گردآوری شده است. میزان روان خوانی شرکت کنندگان با روش مشاهده موردبررسی قرار گرفته و سپس از طریق آزمون t به تحلیل آماری نارساخوانی پرداخته شده است. جامعه آماری تحقیق 10 نفر از دانشآموزان نارساخوان متوسطه اول دبیرستان سیدالشهدا (ع)، در منطقه 9 شهر تهران هستند. متغیر مستقل در این تحقیق عامل تشویق و متغیر وابسته میزان روان خوانی است. تحلیل استنباطی داده ها با استفاده از آزمون t اندازه گیری مکرر و مقایسه میانگین دو گروه مستقل صورت گرفته است و نتایج حاصل از آزمون ها در قالب جد ول و نمودار ارایه و عملکرد آزمودنی ها در هر آزمون به صورت نمودار و جدول ترسیم شده است. نتایج حاصله نشان داده که گروه آزمایش نسبت به گروه گواه پیشرفت چشمگیری داشته است و در نتیجه اثبات می کند که تشویق می تواند در روان خوانی درس فارسی موثر باشد و به تبع آن در دروس دیگری نیز که نیاز به روان خوانی دارد نیز موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

نارساخوانی، روان خوانی، متغیر تشویق، متون فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1352098>

